

LA DIFICULTAT PER ACCEDIR A UN HABITATGE ÉS L'ORIGEN DE MOLTS ALTRES PROBLEMES

El 7 d'octubre es commemora el Dia Mundial de l'Habitatge. Malgrat ser un objectiu prioritari de l'acció del Govern municipal, **l'accés a l'habitatge a la ciutat es troba entre els problemes que més preocupen a la ciutadania**, que veuen com aquest accés, sigui de compra o de lloguer, s'ha convertit en una missió impossible, no únicament a la ciutat de Barcelona sinó també a bona part dels municipis del voltant. Per aquest motiu, la Síndica de Barcelona recomana planificar i prioritzar pressupostàriament, a través del Consorci de l'Habitatge amb la Generalitat, l'adopció de mesures destinades a polítiques socials d'habitatge que permetin assolir l'objectiu de solidaritat urbana del 15% d'habitatges principals a Barcelona abans de l'any 2027.

Els problemes més destacats de la ciutadania que va adreçar-se a aquesta Sindicatura durant l'any 2018 els troben les persones a l'espera d'assignació d'un habitatge d'emergència. Aquesta Sindicatura és coneixedora de la bona tasca que es realitza per donar resposta a les situacions de pèrdua de l'habitatge. **Les queixes rebudes són de persones que tenen aprovada una sol·licitud d'habitatge d'emergència però es troben a l'espera d'assignació donat que no és disposen de suficients habitatges en el Fons de lloguer social.** Segons les dades que facilita el Consorci d'Habitatge de Barcelona, a finals de l'any 2018 hi ha 442 expedients valorats positivament a l'espera d'assignació d'habitatge. Nodrir suficientment el fons de lloguer social que ha de donar resposta a les situacions d'emergència i a situacions de vulnerabilitat social i econòmica és una recomanació reiterativa d'aquesta Sindicatura.

També s'adrecen a aquesta Sindicatura **persones afectades per la compra executada pels fons inversors de l'edifici on resideixen.** Veuen com el canvi de propietari posa en risc llur continuïtat com a residents en l'immoble o els deixa en una situació de desprotecció. Maria Assumpció Vilà, síndica de greuges de Barcelona, recorda la necessitat d'una actuació municipal ferma per fer complir als propietaris els seus deures de conservació, que es recullen en la normativa d'urbanisme i habitatge. L'augment del preu de lloguer dels pisos és una tendència generalitzada a Barcelona, i per aquest motiu la Sindicatura de Greuges defensa que **cal promoure la reforma necessària de la legislació d'arrendaments urbans per tal de controlar i limitar el preu del lloguer.**

La Sindicatura de Greuges de Barcelona també **ha detectat incidències en l'adjudicació d'habitatges de protecció oficial**. La notificació a la persona beneficiària de l'adjudicació per acudir a la cita concertada es produeix a través d'un operador postal que teòricament deixa un avís d'arribada a la bústia del destinatari, però els actes d'aquest operador no disposen de la presumpció de veracitat. Posteriorment es realitza una publicació en el Butlletí Oficial de l'Estat (BOE), que no és un mitjà de consulta habitual dels ciutadans i en alguns casos hi ha algun intent aïllat de trucada telefònica, accions que la síndica ha titllat d'"**insuficients i poc fefaents**". **"Entenem que cal reforçar aquesta comunicació amb mesures complementàries i altres mitjans, amb l'objectiu d'assegurar que les persones han tingut coneixement real d'aquesta adjudicació provisional, ja que la manca de coneixement real d'aquest fet pot significar un perjudici irreparable del dret bàsic d'accés a l'habitatge"**, ha afegit Vilà.

La dificultat d'accedir a un habitatge a Barcelona genera desigualtats socials a la ciutat, que poden ser determinants en la vida de les persones. L'exclusió residencial manifesta el seu vessant més dur **quan les persones en aquesta situació es veuen abocades a malviure al carrer**. El nombre de persones en aquesta situació a la ciutat **(al voltant de 3.000 entre els que fan ús d'algun servei de la Xarxa d'atenció a Persones Sensellar i els que dormen a l'espai públic)** no es redueix sinó que tendeix, almenys en els dos darrers anys, a estancar-se. Actualment, els perfils d'aquestes persones són molt diversos, fet que ha suposat també la visualització creixent d'aquest col·lectiu. **La Síndica està ultimant una actuació d'ofici per tal de valorar l'eficàcia del model municipal d'atenció a les persones sensellar i a l'espera dels resultats finals, no pot avançar unes conclusions més fermes**.

Els problemes per tenir un sostre a Barcelona també han contribuït a l'existència d'assentaments a la ciutat. La presència d'assentaments és un fet que, malgrat els canvis socioeconòmics i demogràfics, persisteix en el temps, modificant-se les causes que els originen, així com els col·lectius que en resulten afectats. La síndica i el seu equip van dur a terme diferents visites als assentaments. Va considerar que les condicions de l'habitatge i de la vida que s'hi desenvolupaven constituïen una greu vulneració dels drets més bàsics, fet que no s'hauria de donar en una ciutat compromesa amb els drets humans com Barcelona. Vilà ha manifestat que **"cal seguir treballant en la línia de reforçar les polítiques socials d'allotjament i inserció laboral de les persones empadronades a la ciutat que no poden gaudir dels recursos dels residents per dignificar la vida de la ciutadania sense cap discriminació"**. En aquest sentit, és important, com ja s'està fent, que el consistori insti altres administracions a involucrar-se en aquest problema i en la recerca conjunta de garanties de drets per a totes les persones.

Els equips dels Centres de Serveis Socials (CSS), preocupats des de la dimensió professional i humana de les situacions que atenen i davant la manca o inadequació

dels mitjans de què disposen, van fer arribar a la Síndica un escrit titulat "Reflexions entorn a la crisi d'habitatge a la ciutat de Barcelona". En l'esmentat document, que ha estat el fomentador de l'obertura d'un expedient d'investigació per part de la Síndica, es fa referència a la multiplicitat de dificultats en matèria d'habitatge que es troben les persones o famílies que s'atenen als CSS. Aquestes situacions interfereixen en la tasca dels professionals, atès que la possible pèrdua o manca d'habitatge centralitza la intervenció a realitzar.

El document manifesta que la ciutat està patint una greu crisi de l'habitatge, atesa des dels serveis socials amb microintervencions, quan la solució està en l'àmbit legal i en el disseny de polítiques d'habitatge. Els Centres de Serveis Socials participen en l'abordatge d'una problemàtica de manca d'habitatge que està bloquejada pel gran augment de la demanda i la saturació de recursos existents. Manquen places en pisos d'emergència, d'inclusió, CATF, habitatges de protecció oficial, etc. També estan augmentant les famílies que, malgrat tenir una relació laboral, aquesta és fràgil com la seva economia, no tenen accés a habitatges privats pels preus elevats.